

for er det, jeg har foreslaaet det, som Folke-thinget vedtog i forrige Sessjon. De øvrige Forandringer, som Landstinget har gjort i Loven, finder jeg ikke, at der er nogen Anledning til at modsætte sig; nogle af dem synes mig at være til Fordeel for Statskassen, og derfor troer jeg ikke at burde foreslaae Æn- dringer ved dem; men denne ene, som ligesom er til Tab for Statskassen, troer jeg, vi bør modsætte os og foreslaae Landstinget atter at forandre.

Kampmann: Den sidste ærede Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Kjøben- havns 9de District (Fenger), har yttret, at den væsentligste Grund til, at de Embedsmænd, som ere satte paa uviste Indtægter, ikke skulle nyde en saa stor Pension i Forhold til deres havende Indtægt, skulde være en historisk Grund. Jeg vil ogsaa antage dette for rigt- tigt; men jeg mener, at man herved dog maa gjøre et Par Bemærkninger. Jeg troer nem- lig, at, naar man har antaget, at de Embeds- mænd, som have uviste Indtægter, ikke skulde have Krav paa en i Forhold dertil staaende Pension, saa er man gaaet ud fra den An- skuelse, at man ikke-saa nøie og med saa stor Vished kunde vide, hvor store disse Indtægter vare; man har tænkt sig, at de Indtægter, han havde, kunde henføres til to Glasser, Indtægt per las og per nefas, og man dog kun fik at vide de Indtægter, som han havde per las eller hans lovhjemlede Indtæg- ter. Skulde imidlertid den Anskuelse være rig- tig, skulde den Lønte ligge til Grund, saa mener jeg, at man maatte komme dertil, at man uden Ophold forandrer de uviste Indtægter til visse Indtægter. Hvis man i alt Fald antager, at der er Embedsmænd, hvis uviste Indtægter ere for høie, da mener jeg, at dette, hvis dette var saaledes, er en Feil, som man snarest muligt bør rette, og det der- ved, at de sættes paa fast Gage. Hvad enten nu det Forslag antages, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns niende District (Fenger), eller man holder sig til Ud- kastet, det skal jeg imidlertid ansee for mindre vigtigt, og det netop fordi jeg antager, at man snart maa komme dertil, at man sætter de heromhandlede Embedsmænd paa fast Gage.

Det er for at udtale mig om Nødvendigheden af, at dette snart skeer, at jeg har begjært De- det. Det er vistnok Alle bekendt, at der med Hensyn til den Maade, hvorpaa der forholdes ved saaldende Skifterecognitioner, paa mange Steder føres Klage og er forbundet med ikke faa Ulemper. Jeg tænker paa den ofte uhyg- gelige Ting, som man hører Tale om ikke sjældent foregaaer om Skifterecognitionernes Størrelse, og hvilken Ting meget ofte ender dermed, at Vedkommende faae Myndigheds- bevilling for de umyndige Arvinger, og Resultatet bliver da, at al Skifterecognition falder bort. Sportelreglementet er, som man pleier at sige, noget elastisk. Følgen deraf er, at Sportuleringerne ere noget forskjellige paa de forskjellige Steder; og at en forskjellig Bereg- ning af Sportlerne maa kunne fremkalde Mis- fornøielse og Mistillid, er en bekendt Sag. For vedkommende Embedsmænd vilde det være et stort Gode, at de fik deres Indtægter be- stemte saaledes, at de derefter kunde indrette deres Deconomie — og den Norden, som en enkelt Gang til Skade for Embedets Gjerning skulde have viist sig i vedkommende Embeds- mænds Deconomie, den maa maastee som oftest tilskrives den Maade, hvorpaa disse Embedsmænd have været lønede. I det Haab, at der snart i saa Henseende ind- træder en Forandring, som jeg ikke alene for Embedsmændenes Skyld, men i det Offentliges Lærø maa ansee for nødvendig, maa jeg stemme for det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de District (Fenger), og det, skjøndt jeg ikke kan erkjende Bøgen af de Grunde, som derfor ere bleve anførte.

Sfærning: Dersom vi ville forfølge den Forhandling, som nu er bragt paa Bane angaaende Nyttens eller Iffe-Nyttens af juridiske Embedsmænds faste Lønning, saa kunde vi komme vidt; det havde vistnok været bedre, om det ærede Medlem havde bragt et Forslag ind derom, eller gjort en Forespørgsel i den Hen- seende; det er dog jo altid en Prøve værd, hvor- vidt et privat Forslag kan gaae igjennem, naar Regjeringen ikke skulde synes, at Tiden endnu er kommen til at bringe den vedkommende For- andring i Forslag. Derved havde den ærede